

Orgatec '96

A kölni vásár az irodabútor szektor vezető kiállítása, mely minden második év őszén körképet ad a piac és a gyártmányfejlesztés helyzetéről. A '96-os évben a potenciál csökkenésének jeleit láhattuk, amit elsősorban a kiállítók számának visszaesése jelzett, s ezzel a kiállítási terület is jelentősen csökkent; sajnos a szakmai rendezvények is ritkultak. A látogatók összetétele azonban nagyon érdekes módon követi a gyártók és tervezők trendjét. Itt is kialakulni látszik egyfajta specializálódás és minőségorientáltság. Noha a látogatók száma összességében csökkent, a képzett és szakmailag specializálódott professzionális közönség aránya 25%-kal növekedett, a *Castelli* cég által, a vásár végén elvégzett statisztikai elemzés alapján, amely szerint a szakértő látogatók csupán egy válogatott gyártói csoportot tiszteltek meg érdeklődésükkel.

Áttekintésünk első lépéseként megállapítható, hogy a jövő operatív munkakörnyezete egyértelműen a nagyobb rugalmasságú, mozgalmas terek felé halad: új eszközök bevezetésével és egy hatékonyabb rendszerrel tulajdonképpen elérkeztünk a *home office*-ok piacára. Ennek jegyében szinte minden gyártó bemutatott egy kis irodai, illetve otthoni munkahelyet, melyet legtöbbször egy látványos, kerékre helyezett asztallal vélték megvalósítani.

Ez a mobilitás a lakberendezések piacán már elterjedt, de irodai alkalmazása némely gyártónál inkább a figyelemfelkeltést szolgálta, semmint hogy átgondolt koncepciót jelentene. A mozgó iroda népszerűsítésének igyekezetében tehát minden bútordarab sikerre számíthatott, amire kereket szereltek: munkalap, tárgyalófeltét, magasított függőmappás szekrény, tárgyalóasztal. Azt azonban, hogy ezek a termékek mennyire elégítenek ki valós piaci igényeket, majd az eladási eredmények fogják igazolni. Építészeti szempontból is támadható a mobilitás, hiszen az álpadlós, egyteres irodákban nem mindenütt oldható meg a kábelkivezetés olyan rugalmasan, mint ahogy a bútorok változó elrendezése kívánná. Összegzésképpen elmondható, hogy a piac nagy érdeklődéssel fogadta a mobil megoldásokat, de szakmai szemmel jól látható, hogy igazi sikerre a kis irodai tereknél, illetve a lakberendezésben számíthat.

Az anyagok területén végleges az MDF diadala, melyet az egyre növekvő felhasználás mutat. A kitűnő élmegoldásokat engedő anyag felületkezelése mindinkább az áttetsző lakkozás. Konkrét színezés vagy melaminálás esetén viszont a színválaszték korlátlan. A pasztell színek mellett a mai divatszínnek legmerészebb megoldásaira is láhattunk példát. A favorit továbbra is a bükk furnér, kiegészítőket halványkék, penészöld, terrakotta vörös, vagy halványsárga színekben találtuk legnagyobb számban.

A színekről általában az olasz gyártók jutnak eszünkbe, akik közül csak a jelentősebbek jöttek el, és valójában pozíciójuk őrzése volt a legfontosabb. Jelentős újdonsággal csak a *Coopsette* rukkolt ki, amely egy intelligens alumínium oszlop köré több munkafelületet képes összeépíteni. Az *Alea* gyár horizontálisan futó aluprofilokkal osztott mini panelek-

ből épített Marco Polo munkahelye szokatlanul szellemes középvezetői megoldást nyújt. A panelek mindkét oldalán tetszőlegesen szélességben helyezhető el nyomtató, alapgép, akatáska, illetve gyűrűs rendező.

A *Frezza* nagy hangsúlyt fektetett vezetői programjára, mely szellemességével lepte meg a látogatókat. Egy másik híresség, a *Citterio* viszont végtelen tisztaságával teremtett eleganciát új vezetői bútorcsaládjában.

Kellemes csalódást okoztak a németek. Lendületesebb formákkal, tavaszias színválasztékkal, ötletességgel, és a megszokott precizitással a nagyon jó minőség párosul. A germán latin ellentét úgy tűnik a múlté, legalábbis külsőleg, és ez kifejezetten feldobta a piacot. Jobban összehasonlíthatóvá tették ezáltal a bútorokat, és ilyen feltételekkel a verseny is érdekesebb. Aki talpon akar maradni, annak szinte kötelező a legmagasabb minőségi kör számára is kínálni valamit, bizonyítva ezzel elkötelezettségét a csúcstechnológia iránt. Erre természetesen a germán gyártók kínálták a legnagyobb választékot, itt is jelzésértékű utalásokat láttunk egyfajta otthoni alkalmazásra.

A legtöbb érdekeséget az ülőbútorok területén láhattuk, ahol szintén tisztulnak a formák, gyakoribb szempont a cserélhető kárpit: a *Mobilex memo*, *Wilkhahn Picto*. A *BUM* egy perforált polipropilén támlájú családdal rukkolt elő, a *Lucci*, *Orlandini* tervezőpáros pedig a Lamm számára tervezett egy leheletfinom padot.

A kiállítás legsúfoltabb standja, az építészek Mekkájának tartott két székgyártó a *Wilkhahn* és a *Vitra* volt. A vonalvezetésükben mindig konzisztenciát mutató „történelmi” cégek itt is bebizonyították, hogy ők képviselik a trendet. A *Vitrának* is megjelent egy kifordítható kartámaszú munkaszéke, válaszképpen az amerikai *Aeron* és *Ambi* hasonló székére a Herman Millertől. A *Modus* munkaszék cserélhető bőrkárpitos változatát is bemutatták. Említésre méltó volt a *Drabert* kartámaszból vezérelhető széke, valamint a *Fritz Hansen* cég, *Vico Magestratti* által tervezett kollektívája.

Érdekes színfoltja volt a vásárnak az amerikai mamutcég közül a *Steelcase* TNT bútorcsaládjá, mely a japán *Isao Hosoe* munkája; ötletes tárgyalófeltételeivel inkább a kirodák bútora lehet. A *Herman Miller Aeron* széke további sikereket arat, a kiállításon bemutatott *home office* megoldással párosítva, amit egyébként a nemrég felvásárolt olasz *B & B* gyártott. A *Hawort* csoport szintén olasz termékkel rukkolt ki, ügyes 3D megoldása a *Castelli* tervezőit dicséri.

A kiegészítők piacán is óriási kínálattal találkoztunk, a legfejlettebb alapanyagok felhasználásával. A luxus kiegészítőket gyártó *Rexite* standján végre megtaláltuk az egyetlen magyar vonatkozású tárgyat: egy *Attila* névre keresztelt colás doboz prést, melyet unatkozó menedzsereknek szántak. Talán egyszer egy *Árpád* nevű bútorcsaládot is kiállítanak, Made in Hungary felirattal?

Feuertag Ottó